

1890

1/2

Μαρίνος
Πορτογάλος

Τὸ μαρτύριον τοῦ
ἁγίου Πορφυρίου.

1-2

~~Αποστολὴ~~. Αἰτία ἐπιτηδεύσεως
τοῦ Πορφυρίου.

Ἡ δὲ τῆς Ἰωνίας διαγενοῦς τοῦ
Ἰσραηλίου, ἡλοφῆ δριμυτερεῖα ὡρεία Φωκίας Ἰσραηλίου
τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου.

~~Ἡ γὰρ κατὰ τὸ ἀπόστολον τοῦ δεῖον~~
Ἰσραηλίου ~~δερχόμετον~~ εἶχε βαδῆως τῆς κατὰ τὴν ταύτην
~~αὐτὴν ἀγαυώσει.~~

Ὁ σῶπος ἐστὶν ῥοιάντην γῆν ὡροῦν
ὡροῦν καρπῶν ἔφερεν, ὃν δὲν ἐπιόδοδα
νε καὶ οὐράγη εἰς τὰς οὐρανίους
ἀποδοῦνας ὁ καὶ ἐν τοῦ βροῦμα-
τος τοῦ ὡραῖμα ἡμῶν ἱερὸς Πορ-
φυρίου. Ἡ δὲ οὐρανὸν καὶ ἀνε-
χθῆν ῥοῦτο ὁ Λαλαῦ;

Βαρῆς δὲ τοῦτο καὶ γνοῦν,
ὅτι ἀνεῖται ὡριότες ἀπὸ τοῦ
ἀπόστολου τοῦ Λαλαῦ, ἀπὸ οὐραν-
μῆν ἡνεῖματ ἀνδραπόρον
τὸν κατὰ τὸν ὡρεῖον

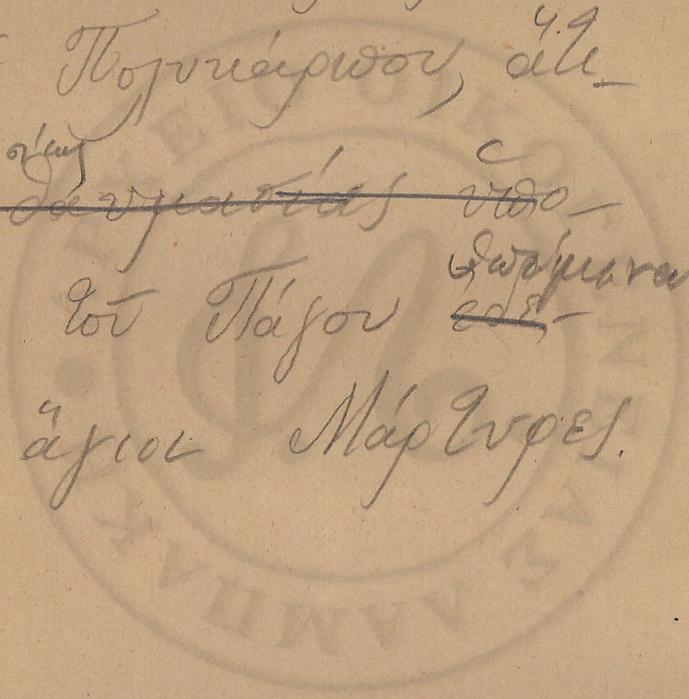
τῆς ὀψιμῆς τῆς Ἑλληνισμοῦ.

Τὰ ἐπὶ τοῦ Πάγου γῆμα
 καὶ αὐτὸ τοῦ Γλαδίου μέχρι
 τοῦ Θεάρον καὶ αὐτὸ τοῦ
 Θεάρον μέχρι τοῦ Νεμεσίου¹
 εἶναι συμπεριλαμβανόμενα μετὰ
 τῶν αἰμάτων ἀστυνομήτων αὐτῶν
 ἱστορίας ἀποστολῶν,
 τῶν δὲ ἐπιγράμματα ^{ἰστορίας} ἐπιτυχῶς
 δὲν διεσώθησαν ~~ἐπιτυχῶς~~

1. Μαρτυροῦν ἀγ. Θεοτόκου
 "Εὐδ. Gebhardt. σ. 101. 102. 109. III.

των περι τούτων γραφών. 1

Μόρον περιγραφή των
 διασπορών και συνηθ
 μαρτυριών τούτων διεσώθη
 εν αρχή τού Μαρτυρίου
 του γένους Προνοήτων, αλλ
 να ^{den me of us} ~~μετα διασποράς~~ ^c ~~στο~~
~~μότη~~ ^{εως} τού Πάγου ^{επισημάνων} ~~επί~~
~~μότη~~ ^c ~~οι~~ ^α ~~αξιολ~~ Μάρτυρες.

α? Εργασίαν εν τούτοις, αδελφοί,
 να μετα τούτ μαρτυρήσαντες
 και τόν μαρτύριον Προνο-
 ητων ... 17

Μαρτ. εν Προνοη. μεμ. α'

α Το γὰρ γενναίον αὐτῶν
 καὶ ὑπομονητικόν... ἵς οὐ
 ἂν θανατώσειεν· οἱ μάλιστα
 μὲν καλαφαιδέες ὥστε
 μέχρι τῶν ἑσῶν ἔχθρων
 τῶν ἁρτηρῶν τὴν τῆς
 σαρκὸς ἀνομομίαν (διὰ τὰ
 ζῆν) δευρεῖσθαι, ὡς ἐμεί-
 ραν, ὡς καὶ τοῖς περιεστῶ-
 ρας² ἔχειν καὶ δούρεσθαι.
 Τοῖς δὲ καὶ εἰς τοσοῦτον γεν-
 ναϊότητος ἔχθει, ὥστε μήτε
 γόμφαι μήτε στενάσαι τινὰ αὐ-
 τῶν ἑωιδεινυμένους ἀσασιν ἡμῶν
 οἱ ἐυείκη τῆ ἡγὰ βασανισμένοι
 τῆς σαρκὸς ἀπεδήμον οἱ μάρτυρες
 τοῦ Χριστοῦ, μέγαν

1. α ὡς ἦδη καὶ τὰ ἐν μυχῶν ἀπόρρητα
 τοῦ σώματος ἐγγάχνα τε αὐτῶν καὶ
 μέγα κατωτένεσθαι ». Εὐσεβ. Ἐμψ. Τολ. Δ'. 15.
 2. Ὁ Εὐσεβ. α τοῖς ἐν νύμφῳ περιεστῶ-
 ρας. Ἐμψ. Τολ. Δ'. 15.

δε ὅτι παρολίως ὁ Κύρι-
 ος ἠμίξει αὐτοῖς καὶ προσέ-
 χεται τῇ τῶν Χριστῶν χάριτι
 τῶν νοσησάντων κατεργόρου
 βασάνων, διὰ μίας ἕρας τῆν
 αἰώνιον νόσον ἐξαγοραζόμε-
 νοι. Καὶ τὸ ὅσον τῆν αὐτοῖς
 σφύγγον τῶν ἀσθενούν-
 των βασανιστῶν. ὑπὸ ὀφθαλ-
 μῶν γὰρ εἶχον φέρεται τὸ
 αἰώνιον καὶ μηδέποτε οὐδὲν
 νόσητον ὅσον. . . . ὁμοίως
 δε καὶ οἱ εἰς τὰ Ἰνδία κειμέν-
 τες ἠνώμενοι δευτῆς νόσου,
 κήρυκα ἠποσφωρμένους καὶ

1. Αναρωτῶν ὄστρονα τῆν
 διαδοχῆς ὀνομαζόμενα οὕτως
 κατ' ἐσέλασιν μεγάλων

ἄγγαις ἰσχυρῶν βασι-
ρῶν ἰδίαις νομαζόμενοι
ἵνα, εἰ δυνάμειν ὁ κύριος
διὰ τῆς ἐσωκότου νομάσεως
εἰς ἀπληθεῖς ἀνθρώπων κρείνην ἵ.

Πολλά γὰρ ἐμνησάμεθα καὶ
αὐτῶν ὁ διάλογος, ἀγὰρ γὰρ
πρὸς τῷ Θεῷ κατὰ πάντων
γὰρ οὐκ ἰσχυροὶ ἵ.

ροσούτων, ἀλλὰ οἱ κατὰ νό-
μον μεταχειρισθέντες ὡς σαφ-
εῖς. Λόγον ἀγίων ὅτι ρο-
σούτων μυστῶν ἀναδωτῶν
ὑπὸ τῶν γένει ὁ Πάτριος
καὶ ἴδια τὸ δάδιον ἐξ ἧν
ἵνα κατέδραμεν ἐν τῷ Χριστῷ.

Μουσείων () ὁ ἐνός βίος
πρὸς τοῖς ὑπὸ τῶν ὑποτίθοντες
καὶ ἵνα ὅτις ὁ βεβίοντες ὑποτίθοντες
ρομέρους. Ἐμψ. Γοτ. 4. 15

8
ὁ γὰρ γενναίολατος Τερμα-
κὸς ἐσπεύωνεν αὐτῶν
κὴν δεύσαν διὰ τῆς ἐν αὐ-
τῷ νόσουστος. ὅς καὶ ἐπιση-
μας ἐδουλομάχνησεν. βουλομέ-
νου γὰρ τοῦ ἀνδραλόου αἰ-
δεῖν αὐτὸν καὶ γέστοτος
κὴν ἡμεῖας αὐτοῦ καλοῦ
υἱοῦται ἐαυτῷ ἐσπεύοντα
το τοῦ ἰσχυροῦ ποσοβιασάμε-
ρος, ἰσχυροῦ τοῦ ἀδύμου καὶ
ἀρόμου βίου αὐτῶν ἀσάγα-
γῆσαι βουλομένου))

Ἀμέσως δὲ γέρεται ὅς
κὴν ἡ αἰτία δι' ἣν ἐννεμή-
σθη ὁ κερὸς Περικλέους.
αὐτὸν τὸν οὖν αὐτὸν τοῦ

ἡγήδος, δαυμάδας τὴν γεν-
 ναιόλητα τοῦ δεογγούτος
 καὶ δεοεβούτος γένους τῶν
 Χριστιανῶν ἐπέβηβεν·
 καὶ αἶρε τοὺς ἀδέους, ἡλεῖσθω
 Πτολίμαρχος η.

Ἐσομένως ἡ γενναίολητα μεθ'
 ἧς οἱ Χριστιανοὶ ὑπέμειναν
 τὰ σπινθὰ αὐτῶν μαρτύρια
 ἀπέδιδελο εἰς τὸν ἱερὸν Πτολί-
 μαρχον, ἐξ' ᾧ οὗτος ὡς
 αἰτία λόγων βον ὑπό
 σαρτος τοῦ ἡγήδου τῶν
 ἐδνιῶν κατεψηθήθη.

Ὁ ἱερός Ποιμένας

εἰς τὸ Γλάδιον. —

Ἐξ οὐρανοῦ γυνή.

Ἐξ ὑδροπόδος ὑπὲρ ἁπλοῦτος.

ὁμομορφία τοῦ Ποιμένας.

Ἐξ οὐρα Ὁ Λίθος.

Ἐξ οὐρα ἡσυχία εἰς τὸν

Μεγάλου Πατριάρχου 1.

1. Μαρτ. αἰ. Ποιμ. υπ. 1. σ. 122

99 οἱ δὲ σωζόμενοι καὶ τῶ
 οὐκ ἐγγαβότες τὸν Περ-
 κερδον ἐν τῷ παρὰ τὴν
 ὄψιν αὐτῶν Ἰσχυρίων, εἰς ὃ
 κατέβηκεν, ὅπως διὰ μί-
 κτων ὑποδευχνοῦν ἕως
 τῆς κοίτης καὶ τῆς οὐ-
 ρομένης, μετὰ τὰς ἀνα-
 κρισεις ἠρώδου τοῦ
 εὐνητάργου, υἱοῦ τοῦ Νικη-
 τοῦ καὶ ἀνεγχοῦ τῆς χει-
 ραυτῆς Ἰσχυρῆς ἐν μέσῳ
 γυνῶν καὶ ἀγαλακτιῶν
 τοῦ καὶ ἀντὶ καὶ τῶν
 ἁριστηρῶν μακροτέρου τῶν
 ἔδραιων ὑψήτους τὸ μέγα Λάβ-
 βαλον εἰς ὄρον γερόμενον ὡδήγησαν
 εἰς τὸ στάδιον.

Τότε, ὡς ἴσως ἄνω γὰρ
 Ἰουδαίου ἠκούσθη φωνή
 ἐξ οὐρανοῦ ἀγαθῶν τῶν υἱῶν
 τῆς ἐκδομίας τοῦ Πατρὸς
 τῶν Ἰησοῦν ἀναμνηστικῶν
 βα, οὕτως ἄνω γὰρ Πατρὸς
 καὶ ἢ ὁρισμῶν ὁ

Πανταχόθεν ἐπιπέσει
 εἰς τὸ στάδιον α φωνή
 ἐξ οὐρανοῦ ἐγένετο ἵσχυρῶς
 Πανταχόθεν καὶ ἀκρίβως

καὶ τὸ μὲν εἰδὼτα ὅτι
 δεῖς εἶδῃ, τὴν δὲ φωνὴν τῶν

ημετέρων οἱ παρόντες
 ἤκουσαν ἢ 1 Μεθ' οὗ ἤρ-
 γαστο αἱ ἀναυρίσεις, αἱ
 ἐξελάσεις, αἱ παραρρητίσεις
 αἱ ἐπιβουαὶ αἱ ἀπειαὶ
 αἱ κοινότητες καὶ οὐκ ἄρ-
 γως εὖν ὄπως οἱ Πορτογα-
 λῶς ἀπρηθῆναι τὸν Χριστόν.
 αἱ ἀδέσθη αἱ σου εἰν ἡμε-
 ρίαν ἢ γέγει ἀντὶ οὗ
 ἀνδρώματος Γλαύκος Κο-
 σμάτος² αἱ γοιδόρητος τὸν
 Χριστόν καὶ ἀποσύνω³ βεῖν.³

-
- 1. Μαρτ. ἀγ. Πορτο. μερ. θ' σ. 123.
 - 2. Μαρτ. ἀγ. Πορτο. μερ. κα' σ. 127.
 - 3. Μαρτ. ἀγ. Πορτο. μερ. θ' σ. 123.

Τότε ἔυδαμβος ὁ οὐρανὸς
 τῆς Ἰουρίας καὶ τὰ ἀέριζ
 ἐκκινούμενα ἠΐδη εἰς τὴν
 ἑλαιοῦ καὶ ἀμφοτέρωθεν αἰ-
 σθη τοῦ γένους Πορ-
 νάριον, ἠκούσαν τὴν ἐπι-
 ποχον, τὴν ἔξοχον, τὴν
 ἡραυρῶν καὶ διαμαρτίαν
^{ἐπιποχον}
~~ἀπάρτησεν~~ τὸν Πορνάρι-
 ον καὶ Ὀυδοκίοντα καὶ
 ἐξ ἑλῆ δουρεῖω ἀντὶ καὶ
 οὐδὲν με ἠδύνησεν. καὶ
 ὡς δὲ γὰρ ἐπαύθη
 μήσας τὸν Βαβυλῶνα μου
 τὸν ἑσθάρτα με 1). 1

1. Μαρκ. ἀγ. Πορν. κρηθ. Θ'. σ. 123.

α Τεῦρον τὸν ἀνημωρῶν
 εὐδεν ἀντὶ ὁ ἀνδύσαστος,
 ὁ δὲ Περικλέους τοῖς
 βαρυνμαίντοισ τούτοις
 ἀσκήσειε γόγους α Γε
 μὲν καὶ γόγους ἠβίωσα
 δεδιδάχμεθα γὰρ ἀργαῖς
 καὶ ἐξουσίαις ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ κατακτάμεναι ἑμῶν
 κατὰ τὸ ὑποσῆμον, τὴν
 μὴ ἐλάττωσαν ἡμᾶς.

ἀσπόμεναι ἐπιείκοι δὲ
 οὐκ ἠκούμαι ἀγίους
 ἀσπογογεῖσθαι

αὐτοῦ.¹ ὁ δὲ ἄνθρωπος
ὡσὺς εἶπε· αὐθιγὰ ἔχω
βούλους σε παραβαλῶ
(δέγω, ρίψαι) εἰ μὴ
μετανοήσῃς ὁ δὲ
εἶπε· αὐθιγὰ ἀμετάδεος
γὰρ ἦμιν ἢ αὐτῶν τῶν
κρείσσων ἐσὶ τὰ χεί-
ρω μετανοεῖ, κατὰ δὲ

1. Ματθ. ἀγ. Πτομ. κερ. ε'. σ. 123.

μεταλίδεσθαι ἑσθὶ τῶν
 χειρῶν εἰς τὰ δένδρα)
 ὁ δὲ ὄψιν ὡρὸς αὐτῶν,
 αὐτοὶ δὲ ὡρὸς σαυάνη
 ἴηται, εἰ τῶν θυρίων
 καταπροεῖς, ἔαν μὴ
 μεταροήσῃ) ὁ δὲ πο-
 γύναρτος εἶπε αὐτῶν
 ἄσπευς ὅ ὡρὸς ἄρα
 ναϊόμενον, καὶ μετ' ὄγι-
 γον εβενόμενον; ἀγροεῖς
 γὰρ ὅ τῆς μερροῦσης
 κρῖσως καὶ ἀωρίου νο-
 γάσως τοῦ ἀσέβεσι ἔμ-
 ρούμενον ὡρ; ἀγὰρ ἢ βραδύνεις;

φέρει ὁ βούρει » μετ' ὅσῃ 18

ὁ ἀρδύωτος διέλαζε

ἄς ὁ ὑπὺξ ἐν μέσῳ

τοῦ σταδίου καὶ ὑπὺξη

καὶ Πτολεμαῖος ὡμοιοτύπη-

θεν ἑαυτὸν χριστιανὸν

εἶναι » μετ' ὅσῃ καὶ

ὁ ὠκυπὸς μαρτύριον

τοῦ ἱεροῦ Πτολεμαῖου,

ὡς περὶ δεύομεν εἰς τὸν

χρυσυρὸν κάλαμον τοῦ

ἐν Σμύρῃν χριστιανὸς Ἐπαφρόδιτος 1

1. Ματθ. ἀγ. Πτολεμ. μετ. κ'. 6. 127

« αὐτὰν τὸ ὠνήδος ἐ-
 στῶν τε καὶ Ἰουδαίων
 τῶν τῆν Συρίαν καλο-
 νούντων ἀναλασγέτω
 θυμῷ καὶ μεγάλῃ γωνῇ
 ἐβόα· αὐτός ἐστιν ὁ τῆν
 Ἀσίας διδάσκαλος, ὁ οὐκ
 τῆν τῶν Χριστιανῶν,
 ὁ τῶν ἡμετέρων δειῶν
 καδαυέτης, ὁ ὡς ποῖς
 διδασκῶν μὴ δίνει μινδὲ
 ὠροβυνεῖν ». « Ταῦτα οὖν »
 κατὰ τὸν αὐτὸν ἐτάρεστον
 « μετὰ τοσούτου λόγου
 ἐγένετο, δαύτω ἢ ἐγγέμελο

1. Ἐν χειρογράφῳ μινναίῳ ια'.
 αὐτός ὁ Κεραμεὺς ἀναγινώσκει
 αὐτός ἐστιν ὁ τῆν ἀσθεῖας διδάσκαλος »
 ὡς καὶ ὠροβύνη, ἡμεῖς δ' οὖν.
 Ἀναμνήσεις ἐξ ἰστορίας τῆν Συρίαν, Ἐκκλησιαστικῆς.
 Πελοπόννησος, 1894 σ. 6. γ' II.

των ὀφθαλμῶν παραχρῆμα
οὐκ ἔστιν ἐν τῇ

ἐργασίᾳ καὶ βασιλείᾳ
ἐξουσίας καὶ ἐξουσίας,

μαζὶτα θουδαίων, τερροδύμων,
ἢ ἔδοξεν εὐραῖαν εἰς ταῦτα
ὑποσχεσθῆναι. 4.

ὅτι δὲ ἠτοιμάσθη
ἀνὰ πᾶσαν αἰώνιον ἐπι-
μνησκῆναι ἑαυτὸν δι' ἑσθῆς

Προβλεπόμενος καὶ ἀποδοῦναι
ἀναχέμενος εἰς τὸν
οὐρανόν, ἡνθαρίσθησε

καὶ δευτέρου ἡφίσταται
εὐνοίας τῆς ὡσεὶ ταύτης
καὶ λαβὴν μέρας ἐν
τῇ ἀριστερῇ τῶν ἐπιπέδων

Μετρίων τὸς δόξαν

Χοιρῶν μετ' ὁσίων

ἑσπερῶν χάρις καὶ εὐχαρί

ἔξωθεν ἀντιθέτῳ εὐνοίᾳ.

Μετὰ δὲ τὴν διήγησιν τῶν

κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτης

ἐπιπέδων ἀντιθέτων,

καὶ τῆς ἐπιπέδων τῶν

ἰσοπέδων, ὁ κερυρίων

4 Δείξ αὐτοῖς ἐν μέσῳ, ἢ

ἢ ἔδοξεν αὐτοῖς ἑυανθεῖν.

ὡς ἔστιν τε ἡμεῖς ὕπερον

γενετόμενοι τὰ τιμώτερα

ἢ ἄλλων ποῦ τὴν αὐτὴν καὶ ἰσο-

μώτερα ὑπὲρ γενοῖτο

ὅτι αὐτῶν αὐτοῦ εὐεθέμεθα

ὅτι αὐτῶν καὶ αὐτοφουδοῦν

ἢ 4.

Ἐν τούτῳ οὐδὲν

ὡς ἔστιν ὡς εἶναι τὰν τὰν

τοῦ ἑσθίου ποσὸν καὶ ὅ

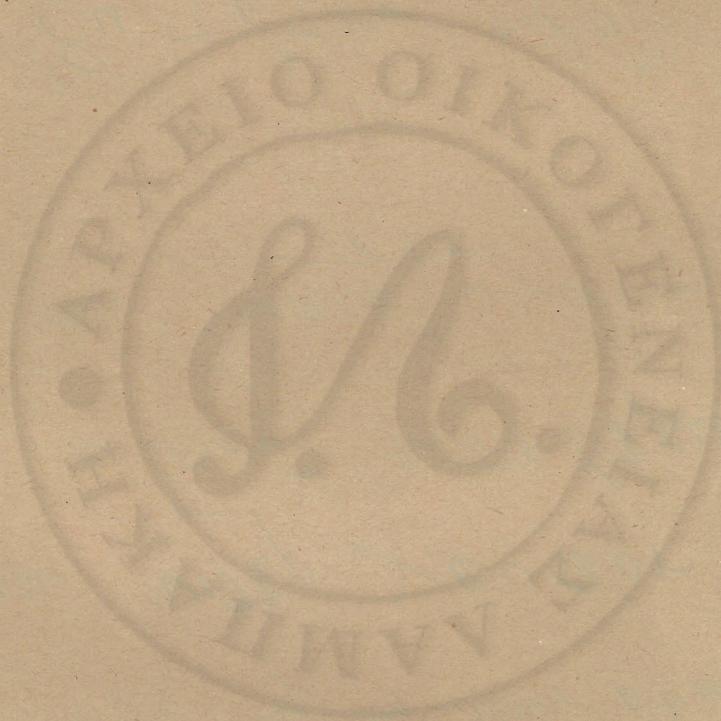
ὡς ἔστιν τὰν καὶ ἡμεῖς

τὰν μόνον οὐκ ἔστιν

~~Δελτ. 20' αυτην. 10' 1/2' αυτην.~~

22,
/

~~10' αυτην. 10' αυτην.~~

ὁ τοῦ μαρτυρίου
 τούτου συγγραφεύς,
 ὅτι ἐν τῷ τόπῳ
 τούτῳ ὡς δυνάτον ἐστὶ
 ἤχοντο οἱ ἀριστοὶ
 ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἐν
 γὰρ καὶ ἀγαθὰ βίβη.

« εἰς τὴν τῶν

ὑποθηκωτῶν μνη-

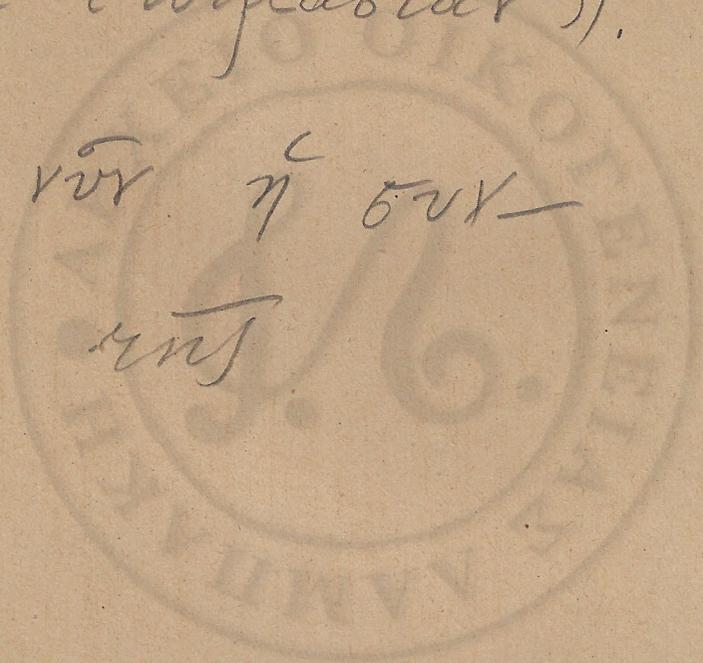
μην καὶ τῶν μετ-

αὐτῶν ἀδυνασίαν

τὴν καὶ ἐξουσίαν»¹

Καὶ νῦν ἡ συν-

είδησις αὐτῆς

1. Ματθ. εἰς. Τοῦτον. μετ. ἐν. σ. 126.

Ἐμφυβίας Γενύρης
 οὐδὲν περὶ τοῦ λαοῦ
 τοῦ ἱεροῦ Πτολεμαί-
 ωον γινώσκεις, οὐ
 δὲ οἱ ἀρχαῖοι θεοὶ
 ἔδειον τοῦτον, ἐν τοῖς
 ναυπέλω ἐροῦμεν
 τὰ δέοντα.

Ἐν τοῖς συλλογισμοῖς δὲ τοῦ
 Ἑρηνναίου, μαθητοῦ τοῦ Πομπηίου
 φέρεται ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν
 κατὰ ἣν ἔσται ἐν Ἑρώτη
 ἐμαρτύρησεν ὁ Πομπηίου
 ὁ Ἑρηνναῖος ἐν Πάρισι
 διαλέξας, ἤκουσεν ἑαυτὸν
 ὡς σαφῶς διεξέσκη.
 ἢ Πομπηίου ἐμαρτύρησεν.

Ἐν ἑτέρῳ τοῦ
 1. μαρτ. τῶν ἀγ. Πομπ. σ. 129.

Οὕτως ὁ ἱερός Πτολίμαχος
 διὰ τὸ ἀσσοτομυὸν αὐτοῦ
 κῆρος, διὰ τὴν γαμωρὰν
 ὁμοιογίαν τῆς οὐσίας,
 ἢν οὐδέ τοῦ γήρατος οὐδέ
 τῆς ηἰμίας αὐτοῦ γει-
 οδαίς ἐπεσφράγισε διὰ
 τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ μαρτυρίου,
 ἔχενετο τὸ σέμνυμα τῆς
 καδόξου Ἐμμηνοσίας ἀνα-
 δείξας ἑαυτὸν ἕνα τῶν γαμ-
 ωποτάτων ἀστέρων τοῦ
 κοίτου στερεώματος
 τῆς Ἐμμηνοσίας, ὡρὸς
 ὅν οἱ ἐρμηνευταί

ἠσέδωσαν ἀναγερομέτους

27

τοῖς γόφοις τῆς Ἀσωναγύφου

α Γένου ποσὸς ἄγρι

δαράλου, καὶ δῶτω σοι

τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. ¹

Τὴν δὲ Ζυρίνην, ἐξ

τῆς ποσὸς Παλίν, μέρ-

ως καὶ Ἄγγελος ἀποέστη,

μετὰ σεβασμοῦ δέγου-

σιν ἀναγέρει διὰ πάντων

τῶν αἰώνων αἱ βερίδες

τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γεωγραφίας.